

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie zażalenia K. B.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lipsku z dnia 30 września 2022 r.

o odmowie wszczęcia śledztwa sygn. [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2022 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w Lipsku

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomiu.

## UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Lipsku na skutek zawiadomienia K. B. prowadziła czynności sprawdzające w sprawie niedopełnienia w dniu 12 sierpnia 2022 r. W I., woj. [...], swych obowiązków przez funkcjonariusza Komisariatu Policji w I., poprzez zaniechanie wskazania w treści wezwania w związku z jakim przestępstwem i w jakiej sprawie ma zostać przesłuchana, jak też wysłanie do niej wezwania z niezachowaniem terminu określonego w ustawie i działania przez to na szkodę interesu prywatnego K. B., tj o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

Postanowieniem z dnia 30 września 2022 r. Odmówiono wszczęcia śledztwa w powyższej sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. Zażalenie na powyższe postanowienie nie wniosła K. B.. Zarzuciła w nim nie tylko przestępcze działanie

funkcjonariusza Komisariatu Policji w I., ale również prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lipsku oraz działanie na jej szkodę przez sędziów Sądu Rejonowego w Lipsku.

Sąd dodał, że jest mu wiadome z urzędu, że K. B. wielokrotnie podnosiła uwikłania sędziów tego Sądu, w tym sędziego M. K., z jej mężem lub członkami jego rodziny. Wnosić z tego można, że sugerowała oddziaływanie innych osób na prowadzone z jej udziałem postępowania.

W związku z wystąpieniem tych okoliczności Sąd Rejonowy w Lipsku postanowieniem z dnia 23 listopada 2022 r., II Kp 104/22, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Lipsku jest zasadny.

Zgodnie z dotychczasowym orzecnictwem Sądu Najwyższego, wykładnia art. 37 k.p.k. nie może być rozszerzająca, a nadużywanie art. 37 k.p.k. mogłoby prowadzić do podważenia zaufania do niezależności sądów i bezstronności sędziów. Niemniej jednak instytucja przewidziana w art. 37 k.p.k. powinna znaleźć zastosowanie w sytuacjach, w których skierowanie sprawy do sądu właściwego według przepisów ogólnych godziłoby w szeroko pojętą prawidłowość rozpoznania sprawy, wpływając negatywnie na dobro wymiaru sprawiedliwości. Taka sytuacja zachodzi m.in. wówczas, gdy wprawdzie postępowanie dotyczy zachowania funkcjonariusza lokalnego Komisariatu Policji, ale skarżąca w licznych pismach kierowanych do wielu instytucji podnosi istnienie nieformalnych powiązań między policją, prokuraturą i sędziami a jej oponentem lub jego rodziną. Abstrahując od trafności tych zarzutów, sam fakt ich wielokrotnego podnoszenia uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2020 r., IV KO 159/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2019 r., IV KO 161/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego

2013 r., V KO 3/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 109/13).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[as]

l.n